

38

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 27 grudnia 1962 r.

w sprawie prowadzenia ksiąg zwierząt zarodowych.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o hodowli zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 54, poz. 310) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o księgach zwierząt zarodowych lub księgach bez bliższego określenia — rozumie się przez to księgi ustanowione na podstawie rozporządzenia,
- 2) o księgach dotychczasowych — rozumie się przez to księgi prowadzone na podstawie przepisów obowiązujących przed wejściem w życie rozporządzenia.

§ 2. 1. Dla poszczególnych ras bydła i trzody chlewnej oraz dla poszczególnych ras i typów koni i owiec prowadzi się księgi zwierząt zarodowych, zwane dalej „księgami”.

2. Prowadzenie ksiąg dla koni pełnej krwi angielskiej oraz czystej krwi arabskiej i anglo-arabskiej normują odrębne przepisy.

3. Dla knurów prowadzi się ponadto rejestr knurów hodowlanych, zwany dalej „rejestrem”.

4. Księgi prowadzi się osobno dla samców i osobno dla samic.

5. Księgi dla bydła i owiec dzielą się na wstępne, główne (standard) i elity.

6. Księgi dla loch dzielą się na wstępne i główne (standard); dla knurów prowadzi się tylko księgi główne (standard).

7. Księgi dla zarodowych koni, zwane „księgami stadnymi koni”, dzielą się na wstępne i główne.

§ 3. 1. Księgi wstępne i główne dla bydła, trzody chlewnej i owiec oraz księgi elity dla owiec i rejestr dla knurów prowadzi wojewódzkie stacje oceny zwierząt.

2. Księgi elity dla bydła oraz księgi bydła ras: jersey, duńskiej czerwonej, angler, charolais, hereford i aberdeen angus prowadzi Ministerstwo Rolnictwa.

3. Księgi dla koni prowadzi Polski Związek Hodowców Koni poprzez swoje wojewódzkie jednostki organizacyjne.

4. Wzory ksiąg i rejestru ustala Minister Rolnictwa.

§ 4. 1. Decyzje o wpisie:

- 1) koni i owiec do ksiąg wstępnych wydają zootechnicy upoważnieni przez właściwe do spraw rolnych organy prezydów wojewódzkich rad narodowych,
- 2) bydła i trzody chlewnej do ksiąg wstępnych, głównych i rejestru oraz koni do ksiąg głównych i owiec do ksiąg

głównych i elity wydają zootechnicy upoważnieni przez Ministra Rolnictwa,

3) bydła do ksiąg elity oraz do ksiąg ras: jersey, duńskiej czerwonej, angler, charolais, hereford i aberdeen angus wydają komisje powołane przez Ministra Rolnictwa.

2. Decyzja o wpisie zwierzęcia do księgi zwie się licencją.

3. Decyzja o wpisie knura do rejestru zwie się zarejestrowaniem.

4. Od decyzji określonej w ust. 1 pkt 1 służy odwołanie do właściwego do spraw rolnych organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej, a od decyzji określonej w ust. 1 pkt 2 i 3 służy odwołanie do Ministra Rolnictwa.

5. Na żądanie osób zainteresowanych organ prowadzący księgi wydaje świadectwo wpisu do ksiąg i świadectwo pochodzenia zwierząt wpisanych do ksiąg i ich potomstwa. Jednak świadectwo wpisu konia do księgi stadnej koni wydaje się jednorazowo i tylko na żądanie posiadacza konia.

§ 5. 1. Do ksiąg i rejestru wpisuje się zwierzęta, które:

1) nie wykazują klinicznych objawów chorobowych oraz są prawidłowo wyrosnięte i rozwinięte, a nadto co do bydła utrzymywanego w gospodarstwach indywidualnych i spółdzielczych na terenach objętych obowiązkiem zwalczania gruźlicy oraz co do buhajów we wszystkich gospodarstwach na terenie całego kraju — są również wolne od gruźlicy,

2) odpowiadają przepisom o rejonizacji,

3) odpowiadają innym wymaganiom określonym w przepisach rozporządzenia, przy czym ustalenie, czy zwierzę odpowiada wymaganiom co do pokroju, następuje na podstawie bezpośrednich oględzin.

2. Na dowód, że bydlę jest wolne od gruźlicy, należy przedstawić zaświadczenie wystawione przez państwowego lekarza weterynarii.

§ 6. 1. Zwierzęta zalicencjonowane podlegają oznakowaniu.

2. Przy znakowaniu zwierząt, z wyjątkiem koni, uwzględnia się kolejność wpisu do ksiąg i stosuje następujące symbole województw:

województwo	białostockie	—	Bł,
"	bydgoskie	—	By,
"	gdańskie	—	Gd,
"	katowickie	—	Kt,
"	kieleckie	—	Kl,
"	koszalińskie	—	Ko,
"	krakowskie	—	Kr,
"	lubelskie	—	Lb,
"	łódzkie	—	Łd,
"	olsztyńskie	—	Ol,
"	opolskie	—	Op,
"	poznańskie	—	Pz,
"	rzeszowskie	—	Rz,
"	szczecińskie	—	Sz,
"	warszawskie	—	Wr,
"	wrocławskie	—	Wł,
"	zielonogórskie	—	Zg.

§ 7. 1. Zwierzę wpisane do księgi, a przeniesione na stały pobyt do innego województwa, jeżeli należy do rasy lub typu uznanego za odpowiedni dla rejonu, w którym ma nowe miejsce pobytu, przepisuje się do księgi tego samego stopnia (odrębny tom) prowadzonej dla tego województwa, przy czym zachowuje ono posiadane znaki ewidencyjne.

2. Organ lub organizacja, które przepisały zwierzę, zawiadamiają jednocześnie o tym organ lub organizację prowadzącą księgę, do której zwierzę było wpisane przed przeniesieniem. Na podstawie tego zawiadomienia skreśla się poprzedni wpis i dokonuje się odpowiedniej adnotacji.

Rozdział 2.

Księgi stadne koni.

§ 8. Księgi prowadzi się dla koni następujących ras i typów regionalnych:

- 1) koni małopolskich,
- 2) koni wielkopolskich,
- 3) koni śląskich,
- 4) koni zimnokrwistych i pogrubionych,
- 5) koni huculskich, koników i fiordingów.

§ 9. 1. Do ksiąg wstępnych wpisuje się konie, które odpowiadają wymaganiom określonym w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2, a ponadto:

- 1) ukończyły 3 lata życia,
- 2) jeżeli chodzi o klacze — urodziły co najmniej jedno źrebię lub są źrebne,
- 3) pochodzą po ogierach wpisanych:
 - a) do prowadzonych w kraju ksiąg stadnych koni lub do dotychczasowych ksiąg zarodowych koni,
 - b) do równorzędnych ksiąg lub rejestrów obcokrajowych,
- 4) uzyskały przy ocenie pokroju (§ 11) w sumie co najmniej:
 - a) ogiery — 65 punktów,
 - b) klacze — 60 punktów,
 przy czym żadna z poszczególnych ocen nie może być niższa niż 40% najwyższej ilości przypadających na nią punktów.

2. W wyjątkowych przypadkach do księgi wstępnej może być wpisany koń, mający jedną z poszczególnych ocen niższą niż 40%, jeżeli zostanie stwierdzone, że nie przekazuje potomstwu błędu, który wpłynął na obniżenie tej oceny.

§ 10. 1. Do ksiąg głównych wpisuje się konie, które odpowiadają wymaganiom określonym w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2, a ponadto:

- 1) spełniają warunki wymienione w § 9 ust. 1 pkt 1, 2 i 4,
- 2) pochodzą od rodziców, z których:
 - a) ogier wpisany jest do ksiąg stadnych koni, z wyjątkiem ksiąg wstępnych, lub do dotychczasowych krajowych lub wojewódzkich ksiąg zarodowych koni albo do równorzędnych ksiąg lub rejestrów obcokrajowych,
 - b) klacz wpisana jest do ksiąg stadnych koni lub do dotychczasowych krajowych lub wojewódzkich ksiąg zarodowych koni bądź odpowiada co do pochodzenia warunkom wpisu do ksiąg stadnych koni,
- 3) jeżeli chodzi o ogiery — mają odpowiednią dzielność użytkową (§ 12).

2. Księgi główne powinny być wydawane drukiem w odstępach co 3—4 lata.

§ 11. 1. Przy ocenie pokroju konia stosuje się następującą punktację:

typ	—	do 15 punktów,
głowa i szyja	—	do 5 punktów,
kłoda (tułów)	—	do 15 punktów,
kończyny przednie	—	do 10 punktów,
kończyny tylne	—	do 10 punktów,
kopyta	—	do 10 punktów,
chody	—	do 20 punktów,
wygląd ogólny	—	do 15 punktów,

razem: — do 100 punktów.

2. Po uzyskaniu przez konia pełnego rozwoju, tj. po ukończeniu 5 lat życia, a co do koni wymienionych w § 8 pkt 1 i 5 — 6 lat życia, przeprowadza się weryfikację pierwszej oceny pokroju.

§ 12. 1. Za ogiera o odpowiedniej dzielności użytkowej uważa się ogiera, który odbył z wynikiem co najmniej do-

statecznym próby użytkowości organizowane dla ogierów uznanych lub próby w państwowych zakładach treningowych. Ogiery odbywające zaprawę i próby na torach wyścigowych uważa się za ogiery o odpowiedniej dzielności, jeżeli wygrały co najmniej jedną gonitwę w wyścigach urządzanych przez jednostki państwowe uprawnione do urządzania wyścigów konnych.

2. Dowodem pochodzenia konia jest:

- 1) świadectwo pokrycia klaczy z poświadczeniem na odwrocie urodzenia zrebiecia albo
- 2) dowód urodzenia zrebienia wystawiony przez Polski Związek Hodowców Koni na podstawie świadectwa wymienionego w pkt 1, albo
- 3) dowód urodzenia zrebienia wystawiony przez państwowe stado ogierów w razie pokrycia klaczy ogierem należącym do tego stada, albo
- 4) świadectwo wpisania konia do księgi stadnej polskiej lub obcokrajowej bądź zaświadczenie o pochodzeniu konia wystawione przez uprawnioną do tego instytucję obcokrajową.

3. Konie zalicencjonowane znakuje się przez wypalenie piętna.

4. Moc wpisu klaczy do księgi stadnej koni wygasa, jeżeli po dokonaniu wpisu stwierdzono u niej trwałą jałowość lub też nie jest ona wykorzystywana do hodowli, a także jeżeli urodzone przez nią zrebieto nie są zgłaszane lub też nie są doprowadzane wraz z klaczą do właściwego organu w celu poświadczenia urodzenia zrebiet. Wpis ten jednak uwzględnia się nadal przy ustaleniu pochodzenia potomstwa urodzonego przez klacz przed wygaśnięciem mocy wpisu.

5. O wygaśnięciu mocy wpisu klaczy do księgi stadnej koni orzeka organ powołany do wydawania decyzji o wpisie koni do tej księgi.

Rozdział 3.

Księgi zarodowego bydła.

§ 13. 1. Księgi prowadzi się dla bydła ras mlecznych: nizinnej czarno-białej, nizinnej czerwono-białej, polskiej czer-

wonej, simentalskiej, jersey, duńskiej czerwonej i angler oraz ras mięsnych: charolais, hereford i aberdeen angus.

2. Do ksiąg wpisuje się bydło według następujących zasad:

- 1) do ksiąg rasy nizinnej czarno-białej wpisuje się bydło tej rasy pochodzenia krajowego i zagranicznego,
- 2) do ksiąg rasy nizinnej czerwono-białej wpisuje się bydło tej rasy pochodzenia krajowego i zagranicznego,
- 3) do ksiąg rasy polskiej czerwonej wpisuje się bydło tej rasy pochodzenia krajowego, a także bydło uzyskane z krzyżowania rasy polskiej czerwonej z bydlęm ras jersey, duńskiej czerwonej i angler,
- 4) do ksiąg rasy simentalskiej wpisuje się bydło tej rasy pochodzenia krajowego i zagranicznego,
- 5) do ksiąg ras: jersey, duńskiej czerwonej i angler wpisuje się bydło tych ras pochodzenia krajowego i zagranicznego,
- 6) do ksiąg ras charolais, hereford i aberdeen angus wpisuje się bydło tych ras pochodzenia krajowego i zagranicznego.

§ 14. 1. Do ksiąg zarodowych krów ras mlecznych wpisuje się krowy, które odpowiadają warunkom określonym w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2, a ponadto:

- 1) wycieliły się przed ukończeniem 3 lat i 5 miesięcy,
- 2) mają ukończoną co najmniej jedną laktację, a w razie wpisu do ksiąg elity co najmniej trzy laktacje,
- 3) odpowiadają co najmniej wymaganiom wymienionym w ust. 3—5.

2. Do ksiąg zarodowych krów ras mięsnych wpisuje się krowy, które odpowiadają wymaganiom określonym w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2, a ponadto:

- 1) wycieliły się przed ukończeniem 3 lat i 5 miesięcy dając żywe potomstwo,
- 2) odpowiadają co najmniej wymaganiom wymienionym w ust. 3—5.

3. Wymagania w zakresie pochodzenia krów oraz wartości użytkowej i hodowlanej, pokroju i ciężaru ciała określają poniższe tabele:

- 1) w razie wpisu do księgi wstępnej:

Rasa i odmiana	Wydajność w okresie laktacji lub inne cechy			Pokrój (ilość punktów)	Ciężar ciała kg	
	mleka kg	% tłuszczu	lub kg tłuszczu		przy wpisie do księgi po ukończeniu pierwszej lub drugiej laktacji, a dla ras mięsnych — po odchowaniu pierwszego lub drugiego cielęcia	przy wpisie do księgi po ukończeniu trzeciej i dalszych laktacji, a dla ras mięsnych — po odchowaniu trzeciego lub jednego z dalszych cieląt
Nizinna czarno-biała odmiana pomorska	3.000	3,5	105	65	450	550
Nizinna czarno-biała odmiana zachodniej, środkowej i południowej części kraju	3.000	3,5	105	65	420	480
Nizinna czerwono-biała	3.000	3,5	105	65	450	550
Polska czerwona odmiana podgórska i dolinowa oraz krzyżówki tych odmian z rasami jersey, duńską czerwoną i angler	2.500	4,0	100	65	350	400
Polska czerwona odmiana śląska i rawicka oraz krzyżówki tych odmian z rasami jersey, duńską czerwoną i angler	2.700	3,8	102,6	65	380	450

Rasa i odmiana	Wydajność w okresie laktacji lub inne cechy			Pokrój (ilość punktów)	Ciężar ciała kg	
	mleka kg	% tłuszczu	lub kg tłuszczu		przy wpisie do księgi po ukończeniu pierwszej lub drugiej laktacji, a dla ras mięsnych po odchowaniu pierwszego lub drugiego cielęcia	przy wpisie do księgi po ukończeniu trzeciej i dalszych laktacji, a dla ras mięsnych po odchowaniu trzeciego lub jednego z dalszych cieląt
Simentalska	2.700	4,0	108	65	450	550
Duńska czerwona	2.800	4,0	112	65	390	460
Jersey	2.300	5,0	115	65	300	350
Angler	2.800	4,5	126	65	380	450
Charolais, hereford, aberdeen angus	wyraźne cechy mięsne i pochodzenie po rodzicach wpisanych do ksiąg zwierząt zarodowych			75	400	500

2) w razie wpisu do księgi głównej (standard):

Pochodzenie	Rasa i odmiana	Wydajność w okresie laktacji lub inne cechy		Pokrój (ilość punktów)	Ciężar ciała kg	
		mleka kg	% tłuszczu		przy wpisie do ksiąg po ukończeniu pierwszej lub drugiej laktacji, a dla ras mięsnych — po odchowaniu pierwszego lub drugiego cielęcia	przy wpisie do ksiąg po ukończeniu trzeciej i dalszej laktacji, a dla ras mięsnych — po odchowaniu trzeciego lub jednego z dalszych cieląt
Co najmniej rodzice i dziadkowie wpisani do księgi wstępnej lub rodzice wpisani do dotychczasowej księgi wojewódzkiej	Nizinna czarno-biała odmiana pomorska	3.500	3,7	70	500	600
	Nizinna czarno-biała odmiana zachodniej, środkowej i południowej części kraju	3.500	3,7	70	450	550
	Nizinna czerwono-biała	3.700	3,6	70	500	600
	Polska czerwona odmiana podgórska i dolinowa oraz krzyżówki tych odmian z rasami jersey, duńską czerwoną i angler	2.700	4,0	70	380	450
	Polska czerwona odmiana śląska i rawicka oraz krzyżówki tych odmian z rasami jersey, duńską czerwoną i angler	3.000	3,8	70	400	500
	Simentalska	3.200	4,0	70	500	600
	Duńska czerwona	3.200	4,1	70	420	550
	Jersey	2.500	5,2	70	300	350
	Angler	3.200	4,5	70	400	530
Rodzice i dziadkowie wpisani do ksiąg zarodowego bydła	Charolais, hereford, aberdeen angus	wyraźne cechy mięsne		75	400	500

3) w razie wpisu do księgi elity:

Pochodzenie	Rasa i odmiana	W okresie każdej z 3 kolejnych laktacji		Pokrój (ilość punktów)	Ocena potomstwa		
		kg tłuszczu	% tłuszczu		pokrój (ilość punktów)	średnia mleczności córek w okresie pierwszej laktacji	
						mleka kg	% tłuszczu
Dwa pokolenia (rodzice i dziadkowie) wpisane do ksiąg zarodowego bydła lub ksiąg dotychczasowych	Nizinna czarno-biała	165	3,7	75	75	3.500	3,7
	Nizinna czerwono-biała	165	3,6	75	75	3.500	3,6
	Polska czerwona odmiana podgórska i dolinowa oraz krzyżówki tych odmian z rasami jersey, duńską czerwoną i angler	150	4,0	75	75	2.700	4,0
	Polska czerwona odmiana śląska i rawicka oraz krzyżówki tych odmian z rasami jersey, duńską czerwoną i angler	160	3,8	75	75	3.000	3,8
	Simentalska	165	4,0	75	75	3.200	4,0
	Duńska czerwona i angler	165	4,0	75	75	3.200	4,0
	Jersey	165	5,0	75	75	2.400	5,0

4. Krowy po pierwszej laktacji mogą być wpisane do ksiąg wstępnych i głównych w razie uzyskania mleczności o 20% niższej od podanej w tabelach ksiąg wstępnych i głównych, a krowy po drugiej laktacji — w razie uzyskania mleczności o 10% niższej od podanej w tabelach ksiąg wstępnych i głównych.

5. Do ksiąg elity może być wpisana krowa, która spełnia warunki podane w tabeli, a ponadto w ciągu 5 lat urodziła przynajmniej 4 sztuki normalnego potomstwa, w tym jedną córkę, która została wpisana do ksiąg zarodowego bydła.

6. Krów ras mięsnych nie wpisuje się do ksiąg elity.

§ 15. 1. Do ksiąg zarodowych buhajów wpisuje się buhaje, które odpowiadają wymaganiom określonym w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2, a ponadto:

- 1) jeżeli chodzi o buhaje ras: nizinnej czarno-białej, nizinnej czerwono-białej, simentalskiej, charolais, hereford i aberdeen angus, ukończyły 12 miesięcy życia, a jeżeli chodzi o buhaje pozostałych ras — po ukończeniu 15 miesięcy życia,
- 2) odpowiadają co najmniej wymaganiom określonym w poniższych tabelach:
 - a) w razie wpisu do księgi wstępnej:

Pochodzenie	Rasa i odmiana	Pokrój (ilość punktów)	Ciężar ciała w kg w wieku		
			12 miesięcy	15 miesięcy	36 miesięcy
Rodzice wpisani do ksiąg wstępnych lub dotychczasowych ksiąg powiatowych o wydajności matek kwalifikującej do dotychczasowych ksiąg krajowych	Nizinna czarno-biała odmiana pomorska	70	340	—	800
	Nizinna czarno-biała odmiana zachodniej, środkowej i południowej części kraju	70	330	—	750
	Nizinna czerwono-biała	70	340	—	800
	Polska czerwona odmiana dolinowa i podgórska oraz krzyżówki tych odmian z rasami jersey, duńską czerwoną i angler	70	—	350	650
	Polska czerwona odmiana śląska i rawicka oraz krzyżówki tych odmian z rasami jersey, duńską czerwoną i angler	70	—	380	750
	Simentalska	70	340	—	800
	Duńska czerwona	70	—	400	800
	Jersey	70	—	350	650
	Angler	70	—	380	750
Rodzice wpisani do ksiąg zarodowego bydła	Charolais, hereford, aberdeen angus	75	340	400	650

b) w razie wpisu do księgi głównej (standard):

Pochodzenie	Rasa i odmiana	Pokrój (ilość punktów)	Ciężar ciała kg w wieku		
			12 miesięcy	15 miesięcy	36 miesięcy
Rodzice wpisani do ksiąg głównych lub dotychczasowych ksiąg krajowych	Nizinna czarno-biała odmiana pomorska	75	360	—	850
	Nizinna czarno-biała odmiana zachodniej, środkowej i południowej części kraju	75	340	—	800
	Nizinna czerwono-biała	75	360	—	850
	Polska czerwona odmiana dolinowa i podgórska oraz krzyżówki tych odmian z rasami jersey, duńską czerwoną i angler	75	—	360	700
	Polska czerwona odmiana śląska i rawicka oraz krzyżówki tych odmian z rasami jersey, duńską czerwoną i angler	75	—	400	800
	Simentalska	75	360	—	850
	Duńska czerwona	75	—	400	800
	Jersey	75	—	350	650
	Angler	75	—	380	750
Rodzice i dziadkowie wpisani do ksiąg zarodowego bydła	Charolais, hereford, aberdeen angus	75	350	410	700

c) w razie wpisu do księgi elity:

Pochodzenie	Rasa i odmiana	Pokrój (ilość punktów)	Wartość hodowlana buhaja ustalona według wydajności córek metodą stacjonarną lub przez porównanie wydajności córek z wydajnością matek przy zastosowaniu metody stacjonarnej					
			ilość badanych córek	średnia wydajność przypadająca na 1 córkę w okresie pierwszej laktacji		zwiększenie wydajności córek w stosunku do wydajności matek w okresie tej samej laktacji przy zastosowaniu metody porównawczej		
				mleka kg	% tłuszczu	ilość par (córka i matka)	mleka kg	% tłuszczu
Co najmniej dwa pokolenia przodków wpisane do ksiąg zarodowego bydła lub ksiąg dotychczasowych	Nizinna czarno-biała odmiana pomorska	75	10	3.500	3,5	22	100	0,15
	Nizinna czarno-biała odmiana zachodniej, południowej i środkowej części kraju	75	10	3.500	3,5	22	100	0,15
	Nizinna czerwono-biała	75	10	3.500	3,5	22	100	0,10
	Polska czerwona odmiana dolinowa i podgórska oraz krzyżówki tych odmian z rasami jersey, duńską czerwoną i angler	75	10	3.000	4,0	22	50	0,10
	Polska czerwona odmiana śląska i rawicka oraz krzyżówki tych odmian z rasami jersey, duńską czerwoną i angler	75	10	3.200	3,8	22	80	0,10
	Simentalska	75	10	3.500	4,0	21	100	0,15
	Duńska czerwona i angler	75	10	3.500	4,0	22	100	0,15
	Jersey	75	10	2.500	5,0	22	50	0,20

2. Buhajów ras mięsnych nie wpisuje się do ksiąg elity.

- § 16. 1. Bydło importowane wpisuje się do ksiąg, jeżeli:
- 1) odpowiada wymaganiom ustalonym w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz wymaganiom ustalonym dla danej rasy i odmiany w §§ 14 i 15,
 - 2) posiada świadectwo pochodzenia (rodowód) wydane przez instytucje hodowlane kraju eksportującego, stwierdzające, że pochodzi ono z rodziców wpisanych do ksiąg rodowych bydła danego kraju.

2. Potomstwo pochodzące z krzyżówek bydła polskiego czerwonego z bydłem ras jersey, duńską czerwoną i angler może być wpisane do wszystkich rodzajów ksiąg: wstępnej, głównej oraz elity, jeżeli spełnia warunki określone w §§ 14 i 15 oraz jest w typie bydła polskiego czerwonego (odpowiednie odmiany).

§ 17. 1. Tożsamość i pochodzenie zwierzęcia, które ma być wpisane do ksiąg, ustala się na podstawie numeru cielęcego oraz metryczki urodzenia. Przy wpisie krów do ksiąg wstępnych do stwierdzenia tożsamości wystarcza numer oborowy.

2. Cielęciu od krowy objętej oceną wartości użytkowej zootechnik prowadzący ocenę tej wartości powinien założyć w prawe ucho kolczyk z numerem cielęcym i wystawić metryczkę.

3. Metryczka powinna zawierać: numer cielęcy, datę założenia kolczyka, nazwę cielęcia, opis umaszczenia, kontury umaszczenia, datę wystawienia i numer metryczki, nazwisko, imię i adres hodowcy lub nazwę i adres instytucji będącej hodowcą, nazwę krowy-matki cielęcia, jej rasę i numer oborowy, cielęcy i licencyjny, datę pokrycia, nazwę ojca cielęcia, jego rasę, numer cielęcy i licencyjny, a jeżeli buhaj nie jest licencjonowany — numer jego świadectwa uznania, rasę i datę urodzenia cielęcia, jego płeć oraz ciężar ciała w kg w 3—5 dni po urodzeniu, podpis hodowcy i podpis zootechnika prowadzącego ocenę wartości użytkowej.

4. Metryczka powinna być najpóźniej w ciągu 6 tygodni od urodzenia cielęcia przesłana przez zootechnika prowadzącego ocenę wartości użytkowej do organu prowadzącego księgę, do której matka cielęcia jest wpisana.

5. Metryczki cieląt pochodzących od krów wpisanych do ksiąg elity oraz od krów rasy: jersey, duńskiej czerwonej, aberdeen angus, hereford, charolais i angler sporządza się w dwóch identycznych egzemplarzach i przesyła najpóźniej w ciągu 6 tygodni od urodzenia cielęcia po 1 egzemplarzu do Ministerstwa Rolnictwa i wojewódzkiej stacji oceny zwierząt.

6. W celu sprawdzenia pochodzenia zwierzęcia (ust. 1) może być przeprowadzona analiza genetyczna na podstawie wyników badania serologicznego krwi osobnika oraz jego ojca i matki lub innego potomstwa tej pary rodziców. Jeżeli wynik analizy będzie w sposób jednoznaczny sprzeczny z ustaleniem pochodzenia, dokonany w myśl ust. 1, pochodzenie to wyklucza się. Do przeprowadzenia analiz genetycznych powołane są placówki badawcze upoważnione do tego przez Ministra Rolnictwa.

§ 18. 1. Mleczność krów stwierdzają zootechnicy prowadzący ocenę wartości użytkowej, upoważnieni przez właściwe do spraw rolnych organy prezydów wojewódzkich rad narodowych. Stwierdzenie mleczności następuje na podstawie próbnych dojów przeprowadzanych w zasadzie co najmniej co 30 dni.

2. Mleczność krów, które mają być wpisane do ksiąg, stwierdza się pod warunkiem jednoczesnego poddania ocenie wartości użytkowej wszystkich krów znajdujących się w danej oborze.

3. Ilość mleka udojonego od krowy w czasie próbnego doju określa się w kilogramach z dokładnością do 0,1 kg za okres 24 godzin.

4. Zawartość tłuszczu w mleku poszczególnych krów określają z dokładnością do 0,1% wojewódzkie laboratoria

kontroli mleczności na podstawie próbek mleka pobranych do badania w czasie próbnego doju i przesłanych do laboratorium przez zootechnika prowadzącego ocenę wartości użytkowej.

§ 19. 1. Przy ocenie pokroju buhajów stosuje się następującą punktację:

— wygląd ogólny (umięśnienie, typ użytkowy, harmonia pokroju, wyrośnięcie)	— do 20 punktów
— głowa i szyja	— do 5 "
— przód (głębokość i szerokość, ozebrowanie, związanie)	— do 20 "
— środkowa część tułowia (grzbiet, łędzwie i brzuch)	— do 15 "
— zad (krzyż i miednica, szerokość, długość i kształt)	— do 20 "
— nogi i chód	— do 10 "
— oznaki użytkowości	— do 10 "

razem: do 100 punktów.

2. Przy ocenie pokroju krów stosuje się następującą punktację:

— wygląd ogólny (umięśnienie, typ użytkowy, harmonia pokroju, wyrośnięcie)	— do 15 punktów
— głowa i szyja	— do 5 "
— przód (głębokość, szerokość, ozebrowanie, związanie)	— do 15 "
— środkowa część tułowia (grzbiet, łędzwie, brzuch)	— do 15 "
— zad (krzyż i miednica, szerokość, długość i kształt)	— do 20 "
— nogi i chód	— do 10 "
— wymię (wielkość, kształt, zawieszenie, strzyki)	— do 20 "

razem: do 100 punktów.

3. Przy ocenie pokroju należy:

- 1) podać szczegółowy opis zalet i wad pokroju oraz
- 2) dokonać fotografii obu boków zwierzęcia albo wypełnić kontur umaszczenia i podać opis tego umaszczenia.

§ 20. 1. Bydło zalicencjonowane znakuje się kolczykiem, który zakłada się w lewe ucho.

2. Kolczyk powinien zawierać:

- 1) przy wpisie do księgi wstępnej: numer kolejny wpisu, symbol księgi (W) i symbol województwa,
- 2) przy wpisie do księgi głównej: numer kolejny wpisu, symbol księgi (G) i symbol województwa.

3. Przy wpisie do księgi elity wypala się na rogach symbol księgi (E).

Rozdział 4.

Księgi zarodowej trzody chlewnej.

§ 21. 1. Księgi prowadzi się dla trzody chlewnej ras: wielkiej białej polskiej, polskiej białej zwisłouchej, puławskiej, złotnickiej białej i złotnickiej pstrej.

2. Do rasy wielkiej białej polskiej zalicza się trzodę chlewną, zaliczaną przed wejściem w życie rozporządzenia do rasy wielkiej białej.

3. Do ksiąg rasy wielkiej białej polskiej wpisuje się trzodę chlewną tej rasy hodowli krajowej oraz trzodę chlewną odpowiednich ras pochodzenia zagranicznego.

4. Do rasy polskiej białej zwisłouchej zalicza się trzodę chlewną zaliczaną przed wejściem w życie rozporządzenia do rasy białej zwisłouchej.

5. Do ksiąg rasy polskiej białej zwisłouchej wpisuje się trzodę chlewną tej rasy hodowli krajowej oraz trzodę chlewną odpowiednich ras pochodzenia zagranicznego.

6. Do ksiąg rasy puławskiej wpisuje się trzodę chlewną tej rasy oraz za zgodą Ministra Rolnictwa trzodę chlewną uzyskaną z krzyżowania tej rasy z innymi rasami.

7. Do rasy złotnickiej białej zalicza się trzodę chlewną zaliczaną przed wejściem w życie rozporządzenia do grupy złotnickiej białej, której osobniki stanowią co najmniej piąte selekcyjonowane pokolenie; jeżeli osobniki te pochodzą z krzyżowania z landrace — udział krwi landrace nie powinien przekraczać 3/8.

8. Do ksiąg rasy złotnickiej białej wpisuje się trzodę chlewną tej rasy oraz za zgodą Ministra Rolnictwa trzodę chlewną uzyskaną z krzyżowania tej rasy z innymi rasami.

9. Do rasy złotnickiej pstrej zalicza się trzodę chlewną zaliczaną przed wejściem w życie rozporządzenia do grupy złotnickiej pstrej, której osobniki stanowią co najmniej piąte selekcyjonowane pokolenie i posiadają typowe dla tej rasy czarno-białe umaszczenie.

10. Do ksiąg rasy złotnickiej pstrej wpisuje się trzodę chlewną tej rasy oraz za zgodą Ministra Rolnictwa trzodę chlewną uzyskaną z krzyżowania tej rasy z innymi rasami.

11. Do ksiąg wpisuje się zwierzęta, które mają co najmniej 12 prawidłowo wykształconych sutków, przy czym dopuszczalne jest asymetryczne położenie tylko 1 sutka.

§ 22. 1. Do ksiąg loch wpisuje się lochy, które odpowiadają wymaganiom określonym w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2, a ponadto wymaganiom wymienionym w poniższej tabeli:

	Dla wpisu do księgi G	Dla wpisu do księgi W
Pochodzenie	po ojcu wpisanym do księgi i matce wpisanej do księgi G lub gdy ze strony matki 3 pełne pokolenia są wpisane do ksiąg lub gdy matka odpowiada pod względem pochodzenia warunkom wpisu do księgi G, a babka w linii wstępnej jest wpisana do księgi G	co najmniej po ojcu wpisanym do księgi
Wartość użytkowa	w pierwszym lub drugim miocie odchowanych jest do wieku 21 dni co najmniej 8 prosiąt o łącznym ciężarze co najmniej 40 kg	
Pokrój (§ 25)	co najmniej 60 punktów	co najmniej 60 punktów

2. Potomstwo lochy nie wpisanej do ksiąg wskutek przedwczesnego upadku lub niespełnienia wymagań co do użytkowości, lecz posiadającej dwa pokolenia przodków wpisanych do ksiąg, traktuje się jak zwierzęta posiadające 3 pełne pokolenia przodków wpisanych do ksiąg, jeżeli potomstwo to pochodzi po ojcu wpisanym do księgi.

3. Do księgi knurów wpisuje się knury, które odpowiadają wymaganiom określonym w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2, a poza tym:

- 1) ukończyły 6 miesięcy życia,
- 2) pochodzą po ojcu wpisanym do księgi i matce, która wpisana jest do księgi głównej lub odpowiada pod względem pochodzenia wymaganiom dla wpisu do tej księgi,
- 3) uzyskały przy ocenie pokroju co najmniej 65 punktów.

4. Do rejestru knurów wpisuje się knury, które odpowiadają wymaganiom określonym w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2, a poza tym:

- 1) ukończyły 6 miesięcy życia.
- 2) pochodzą po ojcu wpisanym do księgi i matce, która wpisana jest do księgi głównej lub odpowiada pod względem pochodzenia wymaganiom dla wpisu do tej księgi bądź wpisana jest do księgi wstępnej lub odpowiada pod względem pochodzenia warunkom wpisu do tej księgi i posiada co najmniej dwa pełne pokolenia przodków wpisanych do ksiąg,
- 3) uzyskały przy ocenie pokroju co najmniej 65 punktów.

5. Wymaganie co do pochodzenia uważa się za spełnione, jeżeli przodkowie zwierząt są wpisani do ksiąg dotychczasowych, przy czym za przodków wpisanych do księgi głównej uważa się zwierzęta wpisane do dotychczasowych ksiąg wojewódzkich i krajowych, a za przodków wpisanych do księgi wstępnej — zwierzęta wpisane do dotychczasowych ksiąg powiatowych.

§ 23. 1. Ocena wartości użytkowej loch obejmuje stwierdzenie w poszczególnych miotach ilości i łącznego

ciężaru prosiąt (żywych i martwych) w pierwszym dniu po urodzeniu oraz ilości i ciężaru poszczególnych prosiąt i łącznego ciężaru miotu w 21 i 56 dniu po urodzeniu, przy czym 21 dnia po urodzeniu znakuje się każde z prosiąt miotu na prawym uchu (rasy białe) lub na obu uszach (rasa puławska i rasa złotnicka pstra) numerem prosięcym.

2. Ocenę wartości użytkowej loch prowadzi hodowca pod kontrolą i nadzorem zootechnika upoważnionego przez organ prowadzący księgi.

§ 24. 1. Tożsamość oraz pochodzenie zwierzęcia, które ma być wpisane do ksiąg lub rejestru, ustala się na podstawie numeru prosięcego (§ 23 ust. 1) i metryczki miotu. Jednostronne pochodzenie lochy, która ma być wpisana do księgi wstępnej, ustala się na podstawie świadectwa pokrycia knurem jej matki.

2. Metryczki miotów dla prosiąt po lochach wpisanych do ksiąg oraz po lochach przeznaczonych do odnowienia stada bądź do hodowli wystawia hodowca.

3. Metryczka powinna być wystawiona najpóźniej w ciągu 2 tygodni od dnia ukończenia przez prosięta 8 tygodni życia.

4. Metryczka powinna zawierać: numer metryczki, nazwę lochy-matki miotu, jej numer prosięcy i licencyjny oraz datę jej urodzenia i liczbę sutków; nazwę i numer licencyjny ojca lochy; nazwę, numer prosięcy i numer licencyjny matki lochy; datę poprzedniego oprosienia; nazwę knura-ojca miotu i jego numer licencyjny; datę oprosienia; kolejność miotu lochy; łączną ilość żywo i martwo urodzonych prosiąt w pierwszym dniu po urodzeniu oraz łączny ich ciężar; ilość prosiąt martwo urodzonych; ilość prosiąt (osobno knurków i loszek) oraz łączny ciężar miotu w 21 i 56 dniu po urodzeniu, numery prosięce, ilość sutków (lewej i prawej strony) oraz ciężary poszczególnych knurków i loszek miotu w 21 i 56 dniu po urodzeniu; uwagi ogólne o miocie i stanie jego zdrowia (ewentualne choroby i niedyspozycje), datę wystawienia metryczki, podpis ho-

dowcy, nazwisko, imię i adres hodowcy lub nazwę i adres instytucji będącej hodowcą oraz straty w miocie do końca 8 tygodnia z uwidocznieniem strat powstałych od 1 do 21 dnia i od 22 do 56 dnia po urodzeniu.

5. Metryczka powinna być niezwłocznie po wystawieniu przesłana przez hodowcę do organu prowadzącego księgi i tam przechowywana.

§ 25. 1. Przy ocenie pokroju trzody chlewnej w celu licencji stosuje się następującą punktację:

klatka piersiowa i łopatka	— do 20 punktów
grzbiet, łędwie i krzyż	— do 20 "
długość boku	— do 20 "
szynka zadnia	— do 20 "
typ i wygląd ogólny	— do 20 "

razem do 100 punktów.

2. Przy ocenie pokroju knurów w celu zarejestrowania ustala się jedynie sumaryczną liczbę punktów.

§ 26. 1. Zwierzę zalicenjonowane znakuje się na lewym uchu.

2. Znakowanie powinno zawierać:

- 1) przy wpisie do księgi głównej — numer kolejny wpisu i symbol województwa,
- 2) przy wpisie do księgi wstępnej — symbol księgi W, numer kolejny wpisu i symbol województwa.

§ 27. Trzodę chlewną importowaną wpisuje się do księgi głównej, jeżeli:

- 1) odpowiada wymaganiom ustalonym w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2, § 21 ust. 11 i w § 22 ust. 1 i 3 co do wartości użytkowej, gdy chodzi o lochy, oraz co do pokroju, gdy chodzi o knury i lochy,
- 2) ma świadectwa pochodzenia (rodowody) wydane przez instytucje hodowlane kraju eksportującego, stwierdzające, że pochodzi ona od rodziców wpisanych do ksiąg rodowych danego kraju.

Rozdział 5.

Księgi zarodowych owiec.

§ 28. 1. Księgi prowadzi się dla owiec następujących ras i typów: merynos, długowelnista polska, górską polską, owca pogórza, czarnogłówka, karakuł i owca kożuchowa (wrzosówka).

2. Do ksiąg owiec długowelnistych polskich wpisuje się owce tego typu oraz owce ras: kent, leine i texel pochodzenia krajowego i zagranicznego.

3. Do ksiąg owiec górskich polskich wpisuje się owce tego typu oraz owce rasy cakiel.

4. Do ksiąg owiec pogórza wpisuje się owce tego typu pochodzenia krajowego i owce ras cygaj i fryz pochodzenia krajowego i zagranicznego.

5. Do ksiąg ras merynos i karakuł wpisuje się owce tych ras pochodzenia krajowego i zagranicznego.

6. Do ksiąg owiec kożuchowych (wrzosówek) wpisuje się owce tego typu oraz owce rasy romanowskiej pochodzenia krajowego i zagranicznego.

7. Do ksiąg rasy czarnogłówka wpisuje się owce tej rasy pochodzenia krajowego i odpowiednich ras pochodzenia zagranicznego.

§ 29. Do ksiąg wpisuje się owce, które odpowiadają wymaganiom określonym w § 5 ust. 1 pkt 1 i 2, ukończyły 12 miesięcy życia, a pod względem pochodzenia, użytkowości i pokroju odpowiadają warunkom określonym w §§ 30, 31 i 32.

§ 30. 1. Do ksiąg wstępnych wpisuje się:

- 1) tryki pochodzące po ojcu co najmniej ze świadectwem uznania I kategorii i matce wpisanej co najmniej do księgi wstępnej,
- 2) maciorki bez ustalonego pochodzenia.

2. Do ksiąg głównych wpisuje się tryki i maciorki po rodzicach wpisanych co najmniej do ksiąg wstępnych.

3. Do ksiąg elity wpisuje się tryki i maciorki po rodzicach wpisanych co najmniej do ksiąg głównych, a owce wymienione w § 31 ust. 1 ponadto po dwuletnim użytkowaniu.

4. Wymagania co do pochodzenia uważa się za spełnione, jeżeli przodkowie zwierząt są wpisani do ksiąg dotychczasowych, przy czym za przodków wpisanych do księgi głównej uważa się zwierzęta wpisane do dotychczasowych ksiąg wojewódzkich i krajowych, a za przodków wpisanych do księgi wstępnej — zwierzęta wpisane do dotychczasowych ksiąg powiatowych.

§ 31. 1. Owce ras i typów: merynos, długowelnista polska, górską polską, owca pogórza oraz czarnogłówka wpisuje się do poszczególnych ksiąg, jeżeli mają wełnę zdrową, odpowiedniej długości, grubości i siły włosa oraz wydajność roczną wełny potnej wynoszącą co najmniej:

Rasa lub typ	Płeć	Wyrażona w kg roczna wydajność wełny potnej		
		własna lub rodziców w razie wpisu do księgi		własna w razie wpisu do księgi elity
		wstępnej	głównej	
Merynos	tryk	4,5	5,5	7,0
	maciorka	3,5	4,0	5,5
Owca długowelnista polska	tryk	3,5	5,0	6,5
	maciorka	3,0	3,5	5,0
Owca górską polską	tryk	3,5	4,5	5,5
	maciorka	2,5	3,0	4,0
Owca pogórza	tryk	3,5	4,5	5,5
	maciorka	2,5	3,0	4,0
Czarnogłówka	tryk	4,0	4,5	5,5
	maciorka	3,0	3,5	5,0

2. Owce kożuchowe (wrzosówki) wpisuje się do ksiąg, jeżeli skóra na kożuch ma włos zdrowy, odpowiedniej długości, grubości i siły oraz gdy stosunek włosów rdzeniowych do puchowych jest właściwy.

3. Owce rasy karakuł wpisuje się do ksiąg, jeżeli w wieku jagnięcym miały smuszkę odpowiedniej wielkości i jakości, a w czasie licencji mają okrywę o właściwym stosunku włosów rdzeniowych do puchowych oraz o odpowiedniej długości kosmka.

§ 32. 1. Owce wpisuje się do poszczególnych ksiąg, jeżeli przy ocenie pokroju uzyskały co najmniej następujące ilości punktów:

- 1) dla wpisu do księgi wstępnej — tryki — 65 punktów,
— maciorki — 60 punktów,
- 2) dla wpisu do księgi głównej — tryki — 75 punktów,
— maciorki — 70 punktów,
- 3) dla wpisu do księgi elity — tryki i maciorki — 80 punktów.

2. Przy ocenie pokroju stosuje się punktację dla poszczególnych ras i typów według poniższej tabeli:

Punktacja pokroju (maksymalna ilość punktów):

Wyszczególnienie cech	Merynos			Owca polska długowłusta o sortymencie		Owca górską polską	Owca pogórza	Czarnogłówka	Owca kożuchowa (wrzosówka)	Karakul
	wełniste	wełnisto-mięsne	mięsne (pogrubione)	B-BC-C	C-CD					
Głowa i szyja	5	5	5	5	5	5	5	5	5	10
Tułów, głębokość, szerokość — ożebrowanie, budowa zadu, brzuch	10	15	15	15	15	15	15	20	10	15
Nogi	10	10	10	10	10	10	10	15	10	10
Obrost	15	15	15	15	15	15	15	10	15	10
Długość włosa	10	10	15	15	15	10	15	10	15	15
Gęstość włosa	15	15	15	10	15	10	10	10	15	10
Charakter i wyrównanie runa	20	15	10	15	10	20	15	15	15	15
Wygląd ogólny i typ konstytucyjny	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

§ 33. 1. Ocenę wartości użytkowej (§ 31) przeprowadza:

- 1) u owiec wymienionych w § 31 ust. 1 — hodowca pod kontrolą i nadzorem zootechnika upoważnionego przez organ prowadzący księgi,
- 2) u owiec kożuchowych (wrzosówek) owiec rasy karakuł — zootechnik upoważniony przez organ prowadzący księgi.

2. Ocenę jakości wełny u owiec wymienionych w § 31 ust. 1, skóry na kożuch u owiec kożuchowych (wrzosówek) oraz okrywy u dorosłych owiec rasy karakuł przeprowadza się przy odroście włosa co najmniej 4-miesięcznym, ocenę jakości smuszki — w drugim lub trzecim dniu po urodzeniu.

§ 34. 1. Tożsamość i pochodzenie owiec, które mają być wpisane do ksiąg, ustala się:

- 1) u owiec wymienionych w § 31 ust. 1 i owiec kożuchowych (wrzosówek) na podstawie numeru jagnięcego w prawym uchu i notesu owczarnianego (w hodowlach wielkostadnych) lub metryczki (w hodowlach drobnostadnych),
- 2) u owiec rasy karakuł na podstawie numeru jagnięcego w prawym uchu i metryczki.

2. Na drugi dzień po urodzeniu się jagniąt hodowca oznacza jagnięta numerem jagnięcym na prawym uchu oraz wpisuje je do notesu owczarnianego lub wystawia metryczkę.

3. Notes owczarniany powinien zawierać dla każdego wpisanego jagnięcia: numer maciorki-matki (jagnięcy, owczarniany lub licencyjny) oraz datę jej urodzenia, wagę żywą maciorki-matki z podaniem daty ważenia; wydajność wełny w kilogramach z podaniem daty strzyży, okres odrostu w miesiącach i długość wełny w centymetrach; numery (jagnięcy, owczarniany lub licencyjny) rodziców maciorki-matki; numer tryka (jagnięcy, licencyjny lub uznania), który pokrył maciorę, datę pokrycia, datę wykotu i numery jagniąt (osobno tryczków i maciorek); ciężar jagniąt po urodzeniu w kilogramach, ciężar jagniąt w 100 dni po urodzeniu w kilogramach z podaniem daty ważenia; ciężar

zar jagniąt w kilogramach w dniu ukończenia 1 roku życia z podaniem daty ważenia, bonitację potomstwa (jagniąt), pierwszą strzyżę jagnięcia w kilogramach i wyjaśnienie, co się stało z jagnięciem.

4. Metryczka jagnięcia rasy karakuł powinna zawierać: numer metryczki, nazwisko, imię i adres hodowcy albo nazwę i adres instytucji będącej hodowcą, numer (jagnięcy, licencyjny lub uznania) ojca, numer (jagnięcy, owczarniany lub licencyjny) matki jagnięcia, numer jagnięcy, datę urodzenia, adnotację, czy wykot obejmował więcej jagniąt, czy tylko dane jagnię, płeć, ciężar po urodzeniu, przeznaczenie jagnięcia, ocenę jego najważniejszych cech budowy, bonitację ze wzmianką, w którym dniu po urodzeniu została ona przeprowadzona, datę wystawienia metryczki oraz podpis hodowcy i zootechnika.

5. Odpis notesu owczarnianego oraz metryczki owiec rasy karakuł powinny być przesłane przez hodowcę najpóźniej w ciągu miesiąca po zakończeniu wykotów do organu prowadzącego księgi i tam przechowywane.

§ 35. Przy wpisie owiec do ksiąg sporządza się szczegółowy opis oceny runa lub okrywy oraz pokroju. Opis ten zamieszcza się w księdze.

§ 36. 1. Zwierzę zalicencjonowane znakuje się na lewym uchu.

2. Znakowanie powinno zawierać:

- 1) przy wpisie do księgi wstępnej — numer kolejny wpisu, symbol księgi (W) i symbol województwa,
- 2) przy wpisie do księgi głównej — numer kolejny wpisu, symbol księgi (G) i symbol województwa,
- 3) przy wpisie do księgi elity symbol księgi elity (E).

§ 37. Owce importowane wpisuje się do ksiąg, jeżeli:

- 1) odpowiadają wymogom ustalonym w §§ 29, 31 i 32 oraz
- 2) w razie wpisu do ksiąg głównych lub elity mają świadectwa pochodzenia (rodowody) wydane przez instytucje hodowlane kraju eksportującego, stwierdzające, że pochodzą one od rodziców wpisanych do ksiąg rodowych owiec danego kraju.

Rozdział 6.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 38. 1. Do 1970 r. włącznie do ksiąg wstępnych dla koni wymienionych w § 8 pkt 4 i 5 mogą być wpisywane konie bez udowodnionego pochodzenia, jeżeli przedstawiają wyraźny typ (uzyskały co najmniej 11 punktów przy ocenie typu).

2. Do 1970 r. włącznie do ksiąg głównych dla koni wymienionych w § 8 pkt 4 i 5 mogą być wpisywane również konie o udowodnionym pochodzeniu po ojcu, jeżeli przy ocenie pokroju (§ 11) uzyskały co najmniej:

- 1) ogiery — 75 punktów,
- 2) klacze — 70 punktów,

w tym ocenę za typ co najmniej 12 punktów.

§ 39. 1. Do dnia 31 grudnia 1963 r. można wpisywać, zgodnie z warunkami dotychczas obowiązującymi, do ksiąg wstępnych lochy rasy puławskiej, a do rejestru knury rasy puławskiej stanowiące potomstwo uzyskane z krzyżowania lub przy zastosowaniu heterospermii.

2. Dla oceny pokroju trzody chlewnej stosuje się do dnia 31 grudnia 1963 r. punktację określoną w § 27 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 2 sierpnia 1956 r. w sprawie prowadzenia ksiąg zwierząt zarodowych oraz rejestru krów wyróżniających się wartością użytkową (Dz. U. Nr 49, poz. 218).

3. Przy stosowaniu punktacji określonej w ust. 2 wymagania co do pokroju są następujące:

- 1) przy wpisie loch do ksiąg wstępnej i głównej — 70 punktów,
- 2) przy wpisie knurów do księgi i rejestru — 75 punktów.

§ 40. Dotychczasowe księgi zarodowych koni, bydła, trzody chlewnej i owiec, prowadzone na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 2 sierpnia 1956 r. w sprawie prowadzenia ksiąg zwierząt zarodowych oraz rejestru krów wyróżniających się wartością użytkową (Dz. U. Nr 49, poz. 218), zamyka się z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Wniesione do tych ksiąg wpisy zachowują swą moc, a objętych nimi zwierząt nie wpisuje się ani nie zakwalifikowuje do nowych ksiąg wprowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 41. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 2 sierpnia 1956 r. w sprawie prowadzenia ksiąg zwierząt zarodowych oraz rejestru krów wyróżniających się wartością użytkową (Dz. U. Nr 49, poz. 218) w zakresie przepisów o prowadzeniu ksiąg zarodowych koni, bydła, trzody chlewnej i owiec oraz rejestru krów wyróżniających się wartością użytkową.

§ 42. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *M. Jagielski*